

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته زیست‌شناسی جانوری گرایش سلولی تکوینی

بررسی اثر ریزمکولهای DAPT و XAV939 در مهار مسیرهای پیام‌رسانی

Wnt و Notch در ملانوسفیرها

نگارش

مریم مهدی پور

استاد راهنما

دکتر مرضیه ابراهیمی

شهریور ۹۲

تقدیم به:

ساحت مقدس پروردگار سبحانه و تعالی ،

امام مهدی (علیه السلام) و جد بزرگوارشان باقرالعلوم (علیه السلام)

و خانواده مهربانم

با تشکر و تقدیر از:

اساتید بزرگوار

سر کارخانم دکتر مرضیه ابراهیمی

جناب آقای دکتر حسین بهاروند

همکاران محترم آزمایشگاه فلوسایتومتری آقایان سامانی ، جان زمین و خانم خسروانی

همکاران محترم آزمایشگاه ملکولی خانم ها صمدیان، مرادمند، سیاح پور

همکاران محترم آزمایشگاه پروتئومیکس آقایان میرشاه ولدی و وکیلان

مسئول محترم آزمایشگاه سلول های بنیادی خونساز و تمایز ۲ جناب آقای فیرزوی و همچنین دوستان

خوبم در این آزمایشگاه علی الخصوص دکتر منیره حاجی مرادی، دکتر مهدیه بخشی و پگاه عبداللهی که

همواره من را در انجام این طرح کمک نمودند..

چکیده

ملانوماى متاستاتيك يکى از چالش برانگيزترين سرطان ها در حوزه درمان است. مطالعات اخير نشان ميدهند، سلول هاى بنيادى سرطان مسئول ايجاد متاستاز، مقاومت دارويى و بازگشت مجدد تومور هستند. اين خصوصيات سلول هاى بنيادى به اختلال در مسيرهاى پيام رسانى سلولى مانند Notch و Wnt نسبت داده مى شود و هدفگيرى اين مسيرها مى تواند دستاورهاى درمانى تازه اى را براى سرطان به همراه داشته باشد؛ اما تاکنون نقش مسيرهاى Notch و Wnt در سلول هاى بنيادى ملانوما به خوبى روشن نشده است.

در بخش اول مطالعه ما، ملانوسفيرها (به عنوان سلول هاى شبه بنيادى ملانوما) از رده سلولى متاستاتيك A375 کشت داده شدند. سپس قدرت خودنوايى اين سلول ها با روش تشکيل اسفير و کلنى بررسى و شاخص هاى پروتئينى مرتبط با بنيادينگى CD133 و Nestin و ژن هاى مرتبط با بنيادينگى, NESTIN, Oct4 و Nanog در مقايسه با سلول هاى چسبنده تومورى به عنوان گروه کنترل سنجيده شد. در بخش بعدى مطالعه ژن هاى مرتبط با مسيرهاى Notch(Notch, HES1, HES5) و Wnt (β), catenin, cyclinD1, c-Myc) بررسى و ملانوسفيرها با ريزملکول هاى DAPT به عنوان مهار کننده مسير Notch و XAV939 به عنوان مهارکننده مسير Wnt تيمار شدند. در آخر نيز ملانوسفيرها با ترکيب اين ريزملکول ها تيمار شدند.

نتايج مطالعه ما نشان داد: در قدرت اسفيرزاى، کلنى زاى، بيان پروتئين Nestin، بيان ژنهاى NESTIN و Nanog و بيان ژنهاى مسير Notch و Wnt در ملانوسفيرها در مقايسه با سلول هاى تومورى چسبنده افزايش مشاهده شد در حالیکه در بيان شاخص CD133 تغييرى مشاهده نشد.

هنگام تيمار ملانوسفيرها با ريزملکول DAPT در قدرت خودنوايى ملانوسفيرها، بيان ژن هاى HES1 و NESTIN کاهش مشاهده شد. در تيمار ملانوسفيرها با ريزملکول XVA939 در قدرت خودنوايى

ملانوسفیرها و بیان ژن c-Myc کاهش دیده شد. هنگامی که ملانوسفیرها با ترکیبی از این ریزملکول ها تیمار شدند، علاوه بر کاهش در خودنوزایی، کاهش در پروتئین Nestin، بیان ژنهای مسیر Wnt, Notch و ژنهای مرتبط با بنیادینگی مشاهده شد.

به طور کلی مشاهدات ما شواهد بیشتری را در استفاده ملانوسفیرها به عنوان مدل مناسبی برای مطالعه سلول های شبه بنیادی ملانوما را ارائه کرد. همچنین مطالعه ما نشان داد؛ مسیر Notch و Wnt برای حفظ خصوصیات بنیادینگی سلولهای شبه بنیادی ملانوما ضروری اند و تیمار همزمان این سلولها بوسیله مهارکننده های Notch و Wnt میتواند در کاهش خصوصیات بنیادینگی آنها تاثیر زیادی داشته باشد و به نظر میرسد این روش می تواند به عنوان روشی تازه جهت از بین بردن سلول های شبه بنیادی ملانوما در درمان مطرح شود.

واژگان کلید: سلولهای بنیادی سرطان، ملانوسفیر، مسیرهای پیام رسانی درون

سلولی

فهرست

۳	۲-۱ ملانوما و میزان شیوع آن
۵	۳-۱ سلولهای بنیادی سرطان و ایجاد سرطان
۸	۴-۱ خصوصیات سلولهای بنیادی سرطان
۸	۴-۱-۱ ایجاد متاستاز
۹	۴-۱-۲ بیان شاخص های پروتئینی
۱۱	۴-۱-۳ مقاومت به شیمی درمانی و رادیو درمانی
۱۳	۵-۱ روش های جداسازی سلولهای بنیادی سرطان
۱۳	۵-۱-۱ جداسازی بر اساس شاخص های سلولی (SURFACE MARKERS)
۱۳	۵-۱-۲ جداسازی سلولهای بنیادی سرطانی بر اساس روش (SIDE POPULATION SP)
۱۳	۵-۱-۳ تشکیل ساختارهای شبه کروی (اسفیر) در محیط غیر چسبنده
۱۵	۶-۱ مسیر های مؤثر در خودنوزایی و تمایز سلولهای بنیادی سرطان
۱۶	۶-۱-۱ مسیر WNT/ β -CATENIN در ملانوما
۱۹	۶-۱-۲ مسیر NOTCH در ملانوما
۲۳	۷-۱ استفاده از ریزملکولها در هدفگیری سلولهای بنیادی سرطان ملانوما
۲۸	فصل ۲
۳۳	۱-۲ کشت و پاساژ رده سلولی ملانوما
۳۳	۱-۲-۱ رده سلولی مورد مطالعه
۳۳	۱-۲-۲ آماده سازی محیط کشت سلولی

۳۳	۳-۱-۲ پاساژ سلولی.....
۳۴	۴-۱-۲ شمارش سلولی.....
۳۵	۵-۱-۲ انجماد و ذخیره سازی سلول ها.....
۳۵	۶-۱-۲ ذوب کردن سلول های منجمد شده.....
۳۵	۲-۲ کشت غیر چسبنده یا کشت اسفیر.....
۳۶	۲-۲-۱ روش تهیه پلی هما.....
۳۷	۲-۲-۲ کشت سه بعدی بر روی پلی هما.....
۳۸	۳-۲ پاساژ اسفیرها.....
۳۸	۴-۲ گروههای سلولی مورد مطالعه.....
۳۹	۱- گروه سلول های چسبنده توموری.....
۳۹	۲ گروه ملانوسفیرها.....
۳۹	۵-۲ بررسی اثر ریزملکولهای DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکولها بر مرگ سلول ها.....
۴۲	۶-۲ روش بررسی ایمونوفلورسانس سلول ها.....
۴۲	۱-۶-۲ آماده سازی سلول ها نمونه ها جهت برای بررسی میزان بیان شاخص سطحی CD133.....
۴۲	۲-۶-۲ آماده سازی نمونه ها جهت بررسی شاخص درون سلولی NESTIN.....
۴۴	۷-۲ روش انجام آزمایش قدرت کلنی زایی.....
۴۵	۱-۷-۲ روش انجام آزمایش قدرت کلنی زایی سلول های توموری و ملانوسفیرها.....
۴۵	۲-۷-۲ روش انجام آزمایش اثر ریزملکول ها در قدرت کلنی زایی سلول های توموری و ملانوسفیرها.....
۴۶	۸-۲ آزمایش بررسی اثر ریزملکول ها بر قدرت تشکیل اسفروئید.....
۴۷	۹-۲ بررسی بیان ژن.....
۴۷	۱-۹-۲ مراحل استخراج RNA.....

۴۸ ۲-۹-۲ تیمار RNA با
۵۰ ۲-۱۰-۲ سنتز CDNA
۵۱ ۲-۱۱-۲ واکنش زنجیره ای پلیمرز
۵۱ ۲-۱۲-۲ پرایمر
۵۳ ۲-۱۲-۱ نحوه رقیق کردن پرایمر
۵۳ ۲-۱۳-۲ REAL TIME PC
۵۵ ۲-۱۴-۲ ارزیابی آماری
۵۶ فصل سوم:
۵۷ ۳-۱-۱ مورفولوژی رده سلولی مورد مطالعه
۵۷ ۳-۲-۲ کشت ملانوسفیرهای رده سلولی A375
۵۸ ۳-۳-۳ بررسی خصوصیات بنیادینگی ملانوسفیرها
۵۸ ۳-۳-۱ بررسی قدرت اسفیرزایی ملانوسفیرها
۵۹ ۳-۳-۲ بررسی قدرت کلنی زایی ملانوسفیرها
۶۰ ۳-۳-۳ بررسی بیان پروتئین های مرتبط با بنیادینگی
۶۴ ۳-۳-۴ بررسی بیان ژن های مرتبط با بنیادینگی در ملانوسفیرها
۶۵ ۳-۴-۴ نتایج حاصل از بررسی اثر غلظت های مختلف ریزملکول های DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکولها در ملانوسفیرها
۶۵ ۳-۴-۱ بررسی بیان ژن های مرتبط با مسیر NOTCH و مسیر WNT در ملانوسفیرها
۶۷ ۳-۴-۱ بررسی اثر غلظت های مختلف ریزملکول DAPT و XAV939 و ترکیب این ریزملکولها بر مهار رشد سلولهای توموری
۶۹ ۳-۴-۲ بررسی اثر ریز ملکولهای DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکول ها بر روی قدرت اسفیرزایی ملانوسفیرها
۷۲ ۳-۴-۳ بررسی اثر ریز ملکولهای DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکول ها بر درصد کلنی زایی

۵-۴-۳	بررسی اثر ریز ملکولهای DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکول ها در بیان ژن های مرتبط با مسیرهای NOTCH و
۷۹.....	WNT
۸۲.....	۶-۴-۳ بررسی اثر ریز ملکولهای DAPT, XAV939 و ترکیب این ریزملکول ها در بیان ژن های مرتبط با بنیادینگی
۸۴	فصل چهارم:
۸۵	۱-۴ بحث
۹۴.....	۲-۴ نتایج.....
۹۵.....	۳-۴ پیشنهادات.....
۰.....	ABSTRACT
۹۷.....	REFERENCE

فهرست اشکال

.....ث	فهرست اشکال.....
.....ح	فهرست جداول
۶.....	شکل ۱-۱- دو مدل کلی را برای توضیح ناهمگنی تومورهای جامد
۷	شکل ۲-۱- سلولهای بنیادی طبیعی.....
۹.....	شکل ۳-۱- سلولهای بنیادی سرطان و متاستاز
۱۲	شکل ۴-۱- مقاومت دارویی در سلولهای بنیادی سرطان.....
۱۶	شکل ۵-۱- مسیر های پیام رسانی سلولی
۱۸	شکل ۶-۱-
۲۰	شکل ۷-۱- مسیر NOTCH در سلول ها.....
۲۳.....	شکل ۸-۱- هدف گیری سلول های بنیادی سرطان

- شکل ۲-۱- ساختار شیمیایی پلی هما ۳۶
- شکل ۲-۲- ساختار شیمیایی ریزملکولوب های DAPT و XAV939 ۴۰
- شکل ۲-۳- تبدیل MTT به حلقه بنفش رنگ فرمازان ۴۱
- شکل ۳-۱- تصویر رده سلولی A375 ۵۷
- شکل ۳-۲- تصویر ملانوسفیرهای تشکیل شده از رده سلولی A375 ۵۸
- شکل ۳-۳- نمودار قدرت اسفیرزایی ملانوسفیرها ۵۹
- شکل ۳-۴- نمودار درصد کلنی زایی ملانواسفیرها ۶۰
- شکل ۳-۵- تصویر کلنی تشکیل شده از سلول های توموری ۶۰
- شکل ۳-۶- نمودار بیان شاخص بنیادینگی CD133 ۶۱
- شکل ۳-۷- تصویر پلات های بیان شاخص CD133 ۶۲
- شکل ۳-۸- نمودار بیان شاخص بنیادینگی NESTIN ۶۳
- شکل ۳-۹- تصویر پلات های بیان شاخص NESTIN در ملانوسفیرها ۶۳
- شکل ۳-۱۰- نمودار بیان ژن های مرتبط با بنیادینگی در ملانوسفیرها ۶۴
- شکل ۳-۱۱- نمودار بیان ژن های مرتبط با مسیر NOTCH ۶۶
- شکل ۳-۱۲- نمودار بیان ژنهای مرتبط با مسیر WNT در ملانوسفیرها ۶۶
- شکل ۳-۱۳- نمودار اثر ریزملکول DAPT در مهار رشد سلول های توموری ۶۸
- شکل ۳-۱۴- نمودار اثر ریزملکول XAV939 در مهار رشد سلول های توموری ۶۸
- شکل ۳-۱۵- نمودار اثر ترکیبی ریزملکول در مهار رشد سلول های توموری ۶۹
- شکل ۳-۱۶- نمودار اثر ریزملکولها بر تشکیل ملانواسفیرها ۷۰
- شکل ۳-۱۷- نمودار اثر ریزملکولها بر اندازه ملانوسفیرها ۷۱
- شکل ۳-۱۸- تصویرها ملانوسفیرهای تیمار شده با ریزملکولها ۷۲

- شکل ۳-۱۹- اثر ریزملکولها بر قدرت کلنی زایی سلولهای توموری..... ۷۳
- شکل ۳-۲۰- اثر ریزملکولها بر قدرت کلنی زایی ملانوسفیرها ۷۴
- شکل ۳-۲۱- تصویر کلنی های تشکیل شده از سلول های توموری ۷۵
- شکل ۳-۲۲- تصویر کلنی های تشکیل شده از سلول های ملانوسفیری ۷۶
- شکل ۳-۲۳- نمودار اثر ریزملکولها بر شاخص بنیادینگی NESTIN در ملانوسفیرها ۷۷
- شکل ۳-۲۵- نمودار بیان ژنهای مرتبط با مسیر NOTCH در سلولهای توموری پس از تیمار با ریزملکول DAPT و ترکیبی از ریزملکولها. ۸۰
- شکل ۳-۲۶- نمودار مقایسه بیان ژنهای مرتبط با مسیر WNT در سلولهای توموری پس از تیمار با XAV939 و ترکیبی از این ریزملکولها ۸۰
- شکل ۳-۲۷- نمودار مقایسه بیان ژنهای مرتبط با مسیر NOTCH در ملانوسفیرها پس از تیمار با ریزملکول DAPT و ترکیبی از ریزملکولها. ۸۱
- شکل ۳-۲۸- نمودار مقایسه بیان ژنهای مرتبط با مسیر WNT در ملانوسفیرها پس از تیمار با ریزملکول DAPT و ترکیبی از ریزملکولها. ۸۲
- شکل نمودار ۳-۲۹- نمودار مقایسه بیان ژنهای مرتبط با بنیادینگی در سلولهای توموری پس از تیمار با ریزملکول DAPT ، XAV939 و ترکیبی از ریزملکولها ۸۳
- شکل ۳-۳۰- نمودار مقایسه بیان ژنهای مرتبط با بنیادینگی را در ملانوسفیرها پس از تیمار با ریزملکول پس از دریافت ریزملکول DAPT, XAV939 و ترکیبی از ریزملکولها ۸۳

فهرست جداول

- جدول ۲-۱- تجهیزات مورد استفاده ۲۹
- جدول ۲-۲- مواد مصرفی جهت آزمایشات سلولی ۳۰
- جدول ۲-۳- آنتی بادی های مورد استفاده ۳۱

جدول ۲-۴. مواد و وسایل مورد نیاز برای بررسی بیان ژن ۳۲

جدول ۲-۵. توالی پرایمر ۵۳

فصل اول

مقدمه

ملانوما سرطانی است که به علت تکثیر افسارگسیخته سلولهای ملانوسیتی اتفاق می افتد [۱] حدود ۷۵ درصد از مرگ و میرهای ناشی از سرطان های پوستی مربوط به ملانوما است، این سرطان برای نخستین بار در سال ۱۷۸۷ با عنوان یک نوع بیماری قارچی گسترش یابنده، گزارش شد و در نهایت در ۱۹۶۸ نخستین نشانه های میکروسکوپی، از سرطانی پرده برداشت که بیماران آن در مرحله تهاجم^۱ بیش از ۶ ماه مهلت زندگی نداشتند. [۲-۵]

در سال های اخیر فرضیه ای تحت عنوان سلول های بنیادی سرطان مطرح شده است که، طبق این فرضیه پیشرفت و تهاجم سلولهای سرطانی به علت وجود زیرگروهی از این سلول ها است، که خصوصیات شبیه به سلولهای بنیادی جنینی دارند، از این خصوصیات می توان به ، خود نوزایی ، توانایی بوجود آوردن جمعیت های مختلف سلولی ، تشکیل ساختارهایی کروی در محیط فاقد سرم در سطوح غیر چسبنده اشاره کرد. [۶] تحقیقات متعدد نشان داده است که سلولهای بنیادی ملانوما به علت بیان افزایش یافته شاخص های مرتبط با بنیادینگی مانند CD۱۳۳, NESTIN، بیان مسیرهایی سیگنال دهی سلولی مانند SHH، Wnt/β-catenin، Notch، کانال های ABC مقاومت به درمان را در تومورها ایجاد میکنند. [۷-۱۰] در این میان بیان بیش از حد مسیره های سیگنال دهی در ملانوما به طور مستقیم در بیماریزایی دخالت دارد. به عنوان مثال مسیر Notch در حالت طبیعی برای نگهداری رنگدانه های مو ضروری است؛ هنگام سرطان افزایش این مسیر باعث آغاز رگ زایی و رشد سلول های سرطانی می شود؛ [۱۰] همچنین جهش در مسیر Wnt/β-catenin در ملانوما باعث فعال شدن ژن های پیش سرطانی مثل c-Myc،

^۱ metastase

cyclinD1 ، افزایش تهاجم و متاستاز می‌شود. با شناخت و جداسازی سلول های بنیادی سرطان، علت عدم کارایی روش های موجود برای از بین بردن توده توموری مشخص شد. [۱۱] بنابر این امروزه روش های نوین برای از بین بردن بیشتر سلولهای بنیادی سرطان در حال آزمایش است. یکی از این روش های تازه هدف گیری مسیرهای پیام رسانی سلولی در سرطانها با استفاده از ریزملکولها می باشد. هدف گیری مسیرهای سیگنالدهی سلولی می تواند، هم زمان باعث از بین رفتن سلولهای سرطانی شده و قدرت متاستاز آنها را کاهش دهد.

در راستای این امر، در این مطالعه بررسی تغییرات ناشی از هدفگیری مسیرهای پیام رسانی Notch توسط ریزملکول DAPT و Wnt توسط ریزملکول XAV939 در سلول های بنیادی جدا شده از رده سلولی A375 (ملانوسفیر ها) صورت می گیرد و پس از آن نیز اثر هدف گیری همزمان این مسیرها بر خصوصیات بنیادینگی این سلول ها بررسی خواهد شد.

۱-۲ ملانوما و میزان شیوع آن

منشا ملانوما (melanoma) گذر سلولهای ملانوسیتی (melanocyte) از حالت طبیعی به حالت سرطانی است. ملانوسیتها سلولهایی هستند که رنگدانه ملانین را در بدن تولید می‌کنند. این رنگدانه مسئول رنگ بخشی به پوست بدن بوده و در مناطق دیگری مثل حفره دهانی، چشم ها و روده ها هم دیده می شود. ملانوما می تواند در هر بخشی از بدن که دارای ملانوسیت باشد، ایجاد گردد. [۱، ۵] زمان عبور ملانوما به ملانومای متاستازی (metastatic melanoma) نسبت به سایر سرطانها بسیار سریع تر بوده و سالانه حدود ۱۶۰،۰۰۰ بیمار جدید شناسایی شده که ۴۸۰۰۰ نفر از این تعداد در کمتر از ۶ماه می میرند [۱۲]. بیشتر مبتلایان به ملانوما زن هستند که، در ناحیه پاها در گیر می شوند؛ در مردها نیز بیماری بیشتر در پشت دیده می شود. ۱۰ملانوما در نژادهای قفقازی و در آب و هوای آفتابی نواحی اروپای شمال غربی ، اقیانوسیه، آمریکای شمالی، آمریکای لاتین و آفریقای جنوبی شیوع بیشتری دارد. [۲، ۱۳]

این پراکندگی جغرافیایی وابسته به میزان نور فرا بنفش^{۱۳} و میزان رنگدانه های پوستی می باشد. [۱۴]

[۱۵]

از نشانه های ملانوما تغییر در اندازه خال های گوشتی در ملانومای گره ای^۲ و بروز هر نوع بر آمدگی

گوشتی سیاه رنگ در شخص است. این بیماری شامل مراحل زیر است:

۱- مرحله ای که خال های گوشتی با ملانوسیت های عادی همراه است

۲- گسترش خال های گوشتی

۳- رشد سریع و بدون متاستاز توده توموری

۴- رشد سریع عمودی همراه با متاستاز

۵- ملانومای متاستاتیک پیشرفته همراه با ترشحات چرکی و خونریزی [۱۶]

از عوامل بوجود آورنده ملانوما می توان به عوامل ژنتیکی اشاره کرد. جهش در شبکه ملکولی درون

سلولی ملانوما باعث پیچیدگی مولکولی زیادی در این سرطان شده است؛ علیرغم روش های مختلف حاضر

برای از بین بردن توده توموری، میزان بهبود دوره حیات بیماران بسیار کم است. این عدم پاسخ به روش

های حذف تومور، سوالات بسیاری را پیرامون منشا تومور و علت اصلی موثر نبودن درمانها برای محققان

ایجاد کرده است. در سال های اخیر تئوری سلول های بنیادی سرطان (Cancer stem cell) باعث شد

محققان بتوانند با استفاده از این نظریه علت های عدم پاسخ ملانوما به درمان های رایج ، متاستاز و

بازگشت مجدد آن را توجیه کنند. [۱۷]

² nodular melanoma

۳-۱ سلولهای بنیادی سرطان و ایجاد سرطان

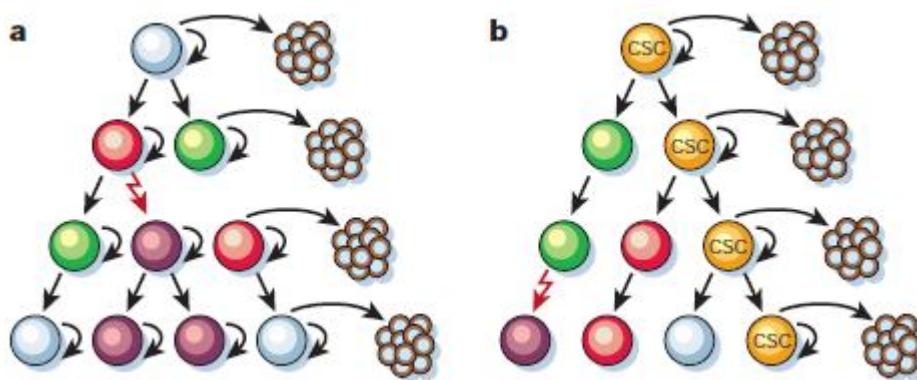
تومورها بواسطه تکثیر زیاد سلول ها و بروز خصوصیات غیرطبیعی در ظاهر و عملکرد سلول های توموری از سلول های بافت عادی متمایز میشوند. به طور کلی سرطان ها ناشی از یک سری جهش می باشند که در تعداد کم و یا حتی یک سلول منفرد بنیانگذار رخ می دهد. این سلول ها در نهایت پتانسیل تکثیری نامحدود و کنترل نشده را بدست می آورند. [۱۸] در سال ۱۹۷۰ محققان در آزمایش های خود مشاهده کردند؛ زیر گروهی از سلولهای سرطانی در محیط آزمایشگاهی قابلیت بیشتری برای تولید کلنی دارند و می توانند به صورت پیوسته در حیوانات آزمایشگاهی تولید تومور کنند. آزمایش های بعدی نشان داد که یک سلول از این سلول ها قادر است، تمامی انواع سلول های موجود در یک توده سرطانی را بوجود بیاورد. [۱۹] سپس در ۱۹۹۴ نخستین بار سلول های بنیادی سرطانی در لوکیمیای میلوژنوس با شاخص سطحی $CD34^+$, $CD38^-$ شناخته شد [۲۰] و طبق آن نظریه سلول های بنیادی سرطان ارایه شد، جداسازی این سلول ها از سال ۲۰۰۳ در سرطان سینه امکان پذیر شد، [۱۷] و در سال های بعد سلول های بنیادی سرطان در سرطان های کلون، پروستات، سر و گردن، ریه، کبد، مغز، پانکراس، رحم و ملانوما شناسایی شدند. [۲۱-۲۶] در این سال ها محققان برای سرطان دو نظریه ارائه کردند، (شکل ۱-۱) نظریه ابتدایی با عنوان مدل های کلاسیک سرطان زایی، مدل اتفاقی^۳ می باشد که بیان می کند، تمام سلول ها در یک بافت سرطانی به یک اندازه بیماری زا هستند. و هر سلول به تنهایی می تواند تومور جدیدی را ایجاد کند. شکل ۱-۱-a)

اما مدل سلول های بنیادی سرطان یعنی مدل هرمی^۴ دارای دو جزء متفاوت و کاملاً مرتبط می باشد و بیان می کند، تومور از سلول هایی بنیادی به واسطه عدم تنظیم در مرحله خودنوزایی در بافت سالم به

³ Stochastic

⁴ Hierarchical model

وجود می آید. در نتیجه تومور شامل سلول‌هایی می‌باشد که ویژگی‌های سلول‌های بنیادی نرمال از جمله نوزایی را دارند که این سلول‌ها مسئول آغاز و پیش بردن سرطان هستند. (شکل ۱-۱-۱) به غیر از سلول‌های بنیادی سرطان تومور دارای سلول‌های عادی سرطان نیز می‌باشد که از تقسیم سلول‌های بنیادی سرطان بوجود می‌آیند. [۲۷-۲۹]

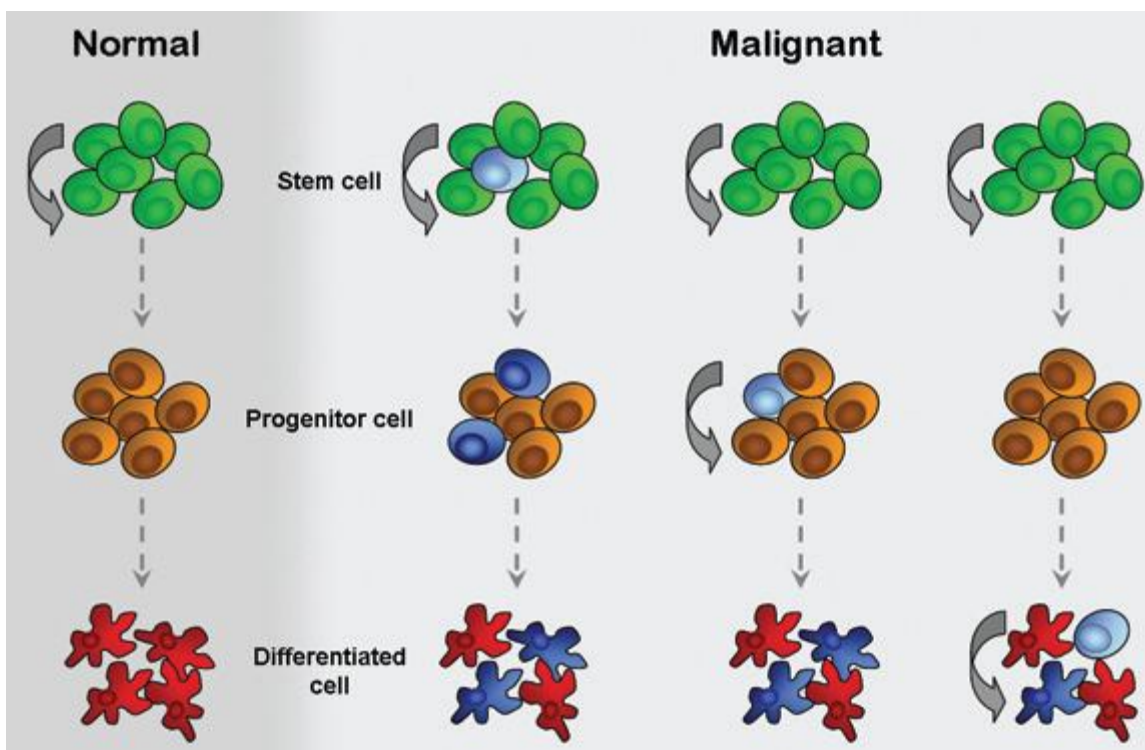
سلول‌های توموری هتروژن هستند ولی تمامی آنها قادر به تکثیر گسترده و ایجاد تومور جدید

سلول‌های توموری هتروژن هستند ولی تنها سلول‌های بنیادی سرطان (CSC)

شکل ۱-۱-۲ دو مدل کلی را برای توضیح ناهمگنی تومورهای جامد نشان می‌دهد. a: تمام سلول‌های سرطانی با فنوتیپ‌های مختلف قادر به تقسیم نامحدود می‌باشند اما هر سلول توموری احتمال کمی برای بروز این پتانسیل در آزمایشات کلون‌زایی و تومورزایی دارد (مدل اتفاقی) b: اکثر سلول‌های تومورهای جامد قدرت تکثیر محدودی دارند و تنها زیرگروه کوچکی از سلول‌های سرطانی قادر به تقسیمات نامحدود در آزمایشات کلون‌زایی هستند و طی پیوند تومور جدید ایجاد می‌کنند. (مدل هرمی) [۲۹]

به عبارت دیگر سلول‌های بنیادی سرطان شبیه سلول‌های بنیادی نرمال هستند، اما به علت جهش در ژن‌هایشان عملکرد متفاوتی از این سلول‌ها دارند. (شکل ۱-۲) از جمله این تفاوت‌ها این است که سلول-

های بنیادی طبیعی تحت تنظیم هومئوستازی شدید می‌باشند و در محیطی تحت عنوان کنام^۵ کاملاً محافظت می‌شوند. در حالیکه سلول‌های بنیادی سرطان تحت عوامل تنظیمی قرار ندارند و از کنام سلول-های بنیادی سرطان برای توموری شدن بافت استفاده میکنند.[29, 30]

شکل ۱-۲- سلول‌های بنیادی طبیعی در بافت‌ها به صورت نامتقارن تقسیم می‌شوند و سلول‌های اجدادی^۶ را بوجود می‌آورد که در نهایت به سلول‌های تمایز یافته تقسیم می‌شوند. در حالت سرطانی سلول‌های بنیادی پس از جهش‌های سرطان‌زا می‌توانند به سلول‌های بنیادی سرطانی تبدیل شوند که در نهایت سلول‌هایی را بوجود می‌آورند که با جهش در مسیرهای پیام‌رسانی مجدداً می‌توانند خصوصیات شبه بنیادینگی را کسب کنند.[۳۱]

⁵ Niche

⁶ progenitor